

ข่าว มหาวิทยาลัยแม่โจ้

หนังสือพิมพ์คุณภาพ เพื่อคุณภาพของประเทศไทย

<http://www.matichon.co.th>

งานประชาสัมพันธ์

6. 30+17

วันอาทิตย์ที่ 19 มิถุนายน พุทธศักราช 2548

เอกสิทธิ์ ยับวิล
วงทวนส์

ระบบองใหม่แนวใหม่

เราคงจำกันได้เมื่อไม่กี่วันก่อนกับเหตุการณ์ที่นักศึกษาตัดสินใจฆ่าตัวตาย เนื่องจากไม่สามารถยอมรับภาระหนี้การรับน้องใหม่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ ซึ่งก็เกิดขึ้นได้กับทุกระดับและได้มีการพูดคุย ถกเถียงกันถึงประเด็นนี้เป็นอย่างมาก จนในที่สุดเมื่อประมาณ 5 วันหลังจากที่ข่าวหัวหน้าห้องด้วยการดิ้นแกว่าพอจะตายเองก็ยอมรับน้องใหม่ โดยเฉพาะภาพ "ปิ่นฮ้อย" ที่ทำให้สถาบันการศึกษาแห่งนี้วิตกไปตามๆ กัน

ถึงแม้ว่า "ประเพณีการรับน้องใหม่" เป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมาช้านานและหลายคนก็เห็นว่าเป็นระบบการฝึกซ้อมให้เข้มแข็งและขี้เลื่อยของตัวระบบ แต่สิ่งที่สร้างความกังวลต่อสังคมเป็นอย่างมากในขณะนี้คือ "ขอบเขต" ของประเพณีดังกล่าว จึงทำให้การขัดขืนเกี่ยวกับระบบการถูก "ยัดยัด" หรือการได้รับการ "ทรมานและแก้ไข" กันแน่

ประเพณีการรับน้องใหม่ (Initiation Ritual) ได้รับอิทธิพลจากระบบโซตัส (SOTUS) ซึ่งถือกำเนิดจากระบบอาวุโสในโรงเรียนนายเรือของกองทัพและตามโรงเรียนนายเรือ มีจุดประสงค์ให้นักเรียนนักศึกษาและเหล่านายเรือ เกิดความสามัคคีรักใคร่สามัคคีกัน ด้วยการทดสอบความอดทนของน้องใหม่ ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวมานี้คือเผชิญ คือการถูกละทิ้ง หรือ "วีก" และการฝึกสภาวะร่างกายให้แข็งแรง

วัฒนธรรมประเพณีดังกล่าวได้ถูกนำไปแพร่หลายตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั่วสหรัฐอเมริกาจนในที่สุดระบบโซตัสได้ถูกนำมาใช้ปฏิบัติในบางภาคส่วนแรกเมื่อมีการก่อตั้งวิทยาลัยวชิรวิทยลัย และโรงเรียนนายเรือ

เมื่อเวลาผ่านไประบบอาวุโสได้ระบาดเข้ารั้วมหาวิทยาลัยที่ชื่อเสียงแทบทุกแห่ง ทั้งในระบบโซตัสในอดีตถือได้ว่าเป็น "การศึกษา" สภาวะทางจิตใจ และความแข็งแรงทางร่างกายผ่านกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เป็นบ่อเกิดแห่งความรักใคร่และความจงรักภักดีต่อสถาบันการศึกษาและ

คณะนั้นๆ

ทั้งนี้ทั้งนั้นเราคงต้องยอมรับว่า "ความโหด" ของระบบจากในอดีตได้ใจอาจไปไม่มากนักน้อย เนื่องด้วยสังคมไทยทุกวันนี้มีความเป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น และให้โอกาสกับประชาชน จึงทำให้ความรุนแรงของระบบนี้ค่อยลดลงไป แต่สิ่งที่กลับ

ภาพเดิมๆ ของระบบรับน้องใหม่ คือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเน้น "ความสนุก" และ "ความมัน" ของรุ่นพี่ จนบางครั้งรู้สึกกับเกิดและเกิดความแค้นจากสิ่งนี้ได้ประ

สบมาก่อนแล้วมากระบายกับรุ่นน้อง โดยไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาและประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมาจนในที่สุดทำให้เด็กใหม่เกิดความเครียดจากการรับน้องจนถึงขั้นเสียชีวิต

อย่างไรก็ดี "ความหมาย" แบบใหม่ของประเพณีนี้ถือว่าเปลี่ยนไปเสียแล้ว แต่ในปัจจุบันถูกกลืนกลืนด้วย "ความไร้สาระ ความบันเทิง และความบันเทิง" ของพวกรุ่นพี่ที่ไม่ได้จริงจัง แต่เพื่อสนองความเมามันในอารมณ์และทำตามอำเภอใจ

อาทิ การตะคอกใส่รุ่นน้อง การบังคับให้ร้องเพลงที่มีเนื้อร้องและทำนองที่บ่งบอกถึงความเกลียดชังชาวให้รวมเพศ หรือไม่กินน้ำในภาชนะที่บรรจุเครื่องดื่มของตนเองว่ากินน้ำ และชอบปฏิบัติอะไรๆ ที่แพร่หลาย ทำให้ทำเอาชาวต่างชาติ ซึ่งมองว่าสวาระสำคัญของประเทศนั้นกลับหายไปหมด

เราคงต้องยอมรับว่าสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยถือได้ว่าเป็นประตูเปิดสู่โลกภายนอกอันสำคัญ ของเหล่านักศึกษา ดังนั้นระบบการฝึกหัดพวกเซสซิ่ง และซึ่งจบจากการศึกษาชั้นๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและจิตใจของพวกเขาแน่นอน และผมก็เชื่อว่าส่วนมากน้องใหม่รับเข้าศึกษาเข้าสู่วงการเป็นใหญ่เต็มตัว ดังนั้นการกระทำอันไร้สาระดังที่ผมได้กล่าวไว้ข้างต้น อาจอยู่บนพื้นฐานของการถูก "ปับงกับ" โดยที่จำตัวไม่ ยินดีให้ความร่วมมือเสียมากกว่า

ทั้งนี้ผู้กระทำควรได้รับการลงโทษ หรือตัดเตือนอย่างจริงจัง แต่ในขณะเดียวกันเราคงมองต่างมุมด้วยว่า "แล้วแต่" หรือไม่ปฏิบัติตามล่ะ ผลตอบรับจะเป็นเช่นไร? คือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และรุ่นพี่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเด็กในระยะยาวโดยเฉพาะช่วงเวลาที่พวกเขายังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้ล่ะครับ

ดังนั้นวิถีการรับน้องใหม่ควรได้รับการปรับปรุงและควบคุมให้มีสาระสำคัญโดยส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเน้นการสร้างสรรค์ มากกว่าเน้นความรุนแรงและความไร้สาระ ผมคิดว่าประเพณีที่ถูกปฏิบัติมาอย่างช้านานเช่นนี้ไม่ควรที่จะถูกยกเลิกแต่ควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง ทั้งนี้รุ่นพี่ควรให้ความร่วมมือและยินดีเป็น "พี่" ที่แท้จริง มิใช่เป็น "มามีไฟ" ที่คอยรังแกกับน้องรุ่นพี่เสียมากกว่า และที่สำคัญควรได้รับการควบคุมโดยอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ

อย่างไรก็ตามถ้าเราต้องการที่จะนำระบบโซตัสมาใช้ก็ควรทำความเข้าใจในตัวระบบเสียก่อน ซึ่ง S-Seniority คือระบบการเคารพผู้อาวุโส ที่นับว่าเป็นไปตามความเชื่อของเหล่านักศึกษาไทย O=Order หรือการเคารพคำสั่งของผู้อาวุโส ทั้งนี้คำสั่งเกิดจากความไร้สาระ ไม่เหตุผลจนเราไม่สามารถปฏิบัติตามได้ เราก็ไม่จำเป็นต้องทำตามเขาหรอก เพราะ Order ไม่ใช่ "การบังคับ" แต่ควรเป็น "การเคารพ" เสียมากกว่า

T=Tradition หรือประเพณีซึ่งถูกคิดและปฏิบัติมานาน แต่เราคงต้องมองด้วยว่าประเพณีการรับน้องใหม่ไม่ควรจะถูกมองในภาพรวมและในเชิงมหภาค แต่แตกต่างตามประเพณีของแต่ละกลุ่ม ซึ่งบางคณะอาจจะสวาระ หรือบางกลุ่มอาจ "เตือนและตักเตือน"

U=Unity หรือความสามัคคี และสุดท้าย S ที่คือคำว่า "สปิริต" หรือจิตวิญญาณที่ Spirit เน้นถึงสิ่งนี้แหละครับคือหัวใจของประเพณีการรับน้องใหม่ที่เราเคยชินกันมาไม่ถึง ซึ่งทางรุ่นพี่ รุ่นน้อง และทางมหาวิทยาลัยควรช่วยกันกลั่นกรองให้ละเอียดถี่ถ้วน และพยายามทำความเข้าใจว่าสิ่งที่ไปบ่งบอกแต่เพียงสามัคคี ความสามัคคีกลมเกลียวคือความรู้สึกที่เมื่อเกิดกระแสรุ่นพี่รุ่นน้องและอยู่ร่วมกันอย่างอบอุ่นเปรียบเสมือนญาติมิตร

ดังนั้นคงถึงเวลาแล้วที่สังคมควรให้ความสำคัญต่อ "จุดประสงค์" และ "วัตถุประสงค์" ของประเพณีนี้ในทางเชิงคุณพระสุทิศวิทยคุณมหาวิทยาลัยย่อมต้องการผลิตเด็กให้เป็นคนที่มีประสิทธิภาพ และเป็นคนที่ต้องยอมรับเหตุผล ผมเชื่อว่าพวกเซสซิ่งไม่ต้องการผลิต "มามีไฟ" ที่บ่อน้ำเอหรือกรับ ทั้งนี้ถ้าเราจะแก้ไขให้เด็กที่ระบบเอกรับ ไม่จำเป็นต้องยกเลิกหรอก เพียงขอให้รู้จักถึงขอบเขตที่พึงพอใจแล้วครับ